

gangspunkt i Wilhjelmudvalgets anbefalinger, som vel at mærke var et partsudvalg med mange forskellige interesser, der rent faktisk blev enige om nogle anbefalinger.

Det er også skuffende, at lovforslaget heller ikke tager udgangspunkt i naturens grundlov, som er formuleret af de grønne organisationer som deres bud på hovedlinjerne i naturbeskyttelseslov. Med disse grundlag var der rent faktisk en fantastisk mulighed for at lave en reform af naturbeskyttelsesloven og ikke kun gennemføre de utilstrækkelige lappeløsninger, som ligger i regeringens fremsatte forslag.

Lovforslaget er utilstrækkeligt, bl.a. hvad angår de naturområder, vi er forpligtede til at beskytte efter EF-direktiverne, for det fremgår af lovens bemærkninger, at midlerne først og fremmest skal prioriteres de internationale naturbeskyttelsesområder. Det vil medføre en opdeling i A- og B-natur, andre ville måske kalde det en opdeling i folkelig natur og elitenatur.

Resultatet er, at den aktive naturbeskyttelse i Danmark stort set bliver indskrænket til de blot 7,5 pct., der ligger i de internationale naturbeskyttelsesområder, og Danmark har forpligtet sig til – og vi har alle sammen en fælles forpligtelse over for vores efterkommere hertil – at stoppe tilbagegangen i den biologiske mangfoldighed senest 2010.

Hvis tilbagegangen i den biologiske mangfoldighed, skal stoppes, så kræver det også vilje, indsats og økonomiske midler til de resterende 92,5 pct. af det danske areal.

Kl. 16.15

Partierne bag ændringsforslagene, Socialdemokratiet, Det Radikale Venstre, SF og Enhedslisten, har også stillet forslag om at udvide lovens formål, således at egentlige naturområder så vidt muligt er forbundne bl.a. for at sikre biodiversiteten og arternes spredningsmuligheder. Ministeren har helt uforståeligt afvist ændringsforslaget med den begrundelse, at forslaget ikke har sammenhæng med det øvrige lovforslag, på trods af at lovforslaget bl.a. har til hensigt at fremme Danmarks bidrag til et sammenhængende europæisk naturnetværk, Natura 2000.

En væsentlig forudsætning i beskyttelsen af den danske natur er også plejen af den. Partierne her derfor stillet ændringsforslag, der indebærer, at der skal være offentlig plejeplygt på § 3-arealer samt i Natura 2000-områderne, hvor der også samtidig skal være forbud mod gødskning og sprøjtning med pesticider. Pesticidtrykket herhjemme skal generelt sænkes, og derfor

skal brug af pesticider på § 3-arealer som enge, overdrev, heder, strandenge, moser m.m. forbydes. Det har regeringen også sagt nej til.

Vi er tilfredse med, at de biologiske overdrev er medtaget i § 3-beskyttelsen, men lovens bemærkninger om, at de skal have været ude af drift i 30-50 år, mener vi bør falde helt ud. Det bør være rent biologiske kriterier, der er afgørende for beskyttelsen, og ikke et spørgsmål om, hvor lang tid området har været ude af drift.

Partierne har derfor stillet ændringsforslag, der indebærer, at beskyttelsen af biologiske overdrev skal tage udgangspunkt i det naturlige, nemlig i botaniske kriterier, samt at der ikke skal være nogen åremålsbegrænsning.

Endvidere har vi også stillet forslag om, at arealgrænsen for overdrevene skal sænkes fra de nuværende 2.500 m² til 1.000 m², sådan at flere små værdifulde naturområder kan blive beskyttet. Også det har regeringen med miljøministeren i spidsen valgt at sige nej til.

Det forløbne år har der også været mange diskussioner om fredningsinstrumentet. Partierne vil klart understrege, at det er af allerhøjeste vigtighed, at retten til at rejse fredningssager ikke udelukkende ligger ved offentlige myndigheder, men også ved Danmarks Naturfredningsforening. Og vi glæder os over, at miljøministeren i modsætning til tidligere nu ikke vil fratage Danmarks Naturfredningsforening retten til at rejse fredningssager.

Vetoretten, der med det her lovforslag gives til offentlige myndigheder, når der er naturgenopretning inde i projektet, vil også give mange muligheder for fortolkninger og diskussioner. Grænsen mellem naturfredning og naturgenopretning vil være flydende, og det er vores opfattelse, at Naturklagenævnet hidtil har foretaget den afvejning af, om den påtænkte naturgenopretning stod mål med udgifterne. Vi er alvorligt bange for, at dette punkt i naturbeskyttelsesloven de facto vil føre til en svækkelse af fredningsinstrumentet, og det i tider, hvor naturmidlerne er små i amter og kommuner, samtidig med at regeringen sender et klart signal med dette lovforslag om, at det for eftertiden kun er de internationale naturbeskyttelsesområder, der skal prioriteres.

I forbindelse med fredningssagerne fremgår det også af lovforslaget, at sagsrejser skal udarbejdes budgetforslag over de forventede udgifter. I stedet for at det er sagsrejser, er det vores opfattelse, hvilket også fremgår af et af de mange ændringsforslag, at det skal være Skov- og Na-